

Memories aan Ralph

.....liep ik over het schoolplein terug naar huis. Dat zal in 2001 geweest zijn. Op het schoolplein voor de Verrekijker stond met grote letters in krijt:

.....

Waarom het weer zo duidelijk naar boven kwam weet ik niet. Dat zal wel omdat ik zo met jullie bezig was en omdat ik er destijds ook over na heb lopen denken want ik kon mij zo goed voorstellen dat meisjes hem een leuke jongen vonden. Dat leuke blonde koppie, hij had iets ondeugends maar ook iets liefs en dat doet het goed bij de meiden volgens mij.

.....op de site herken ik niet meer zo dat blonde jongetje van toen maar wat ik zie is een mooie jonge kerel met een prachtige uitstraling. Een zoon om heel erg trots op te zijn maar ook vooral om wie hij was.

...een quote van jou is " waarom ik, omdat ik kan winnen!" Lieve Ralph, jij hebt niet gewonnen want de winst was blijven leven met en bij je familie, maar lieverd, je hebt ook niet verloren. Je bent zo moedig geweest! Je vrienden hadden het over RESPECT. Dat is ook het perfecte woord voor de afgelopen 4 jaar.

....Onze wens voor jou nu is rust, geen pijn en dat je zult waken over je ouders en Freek. Ik hoop dat jij ze moed kunt geven om jouw verlies te verwerken.....waar je nu ook bent.

brief van Francis aan Ralph

Aan mijn oppaskindje.....

Kindje.....dat was je al lang niet meer....

Zo'n 10 jaar geleden kwam ik bij jullie oppassen. Toen was je nog zo'n lekker druk kereltje! Niet achter de Nintendo weg te krijgen. Om jullie in bed te krijgen moest ik altijd achter jullie aan rennen door het huis.....Maar uiteindelijk lukte het dan! Nog ff een potje racen op de Nintendo (volgens mij heb ik zelfs een keer van je

gewonnen.....maar dat zal niet vaak zijn geweest) en een lekkere natte zoen en lekker slapen.

Je bent opgegroeid tot een leuke, lieve jongen. Altijd sterk. En dat is wat ik zo in je bewonder. Als ik vroeg hoe het met je ging. "Goed hor, en met u?" zoals je tante ook al zei.

Ik mis je en ik zal je nooit vergeten. Je broer kom ik nu tegen tijdens het stappen, leuk, raar en confronterend.....

Ik vind je een kanjer en heb bewondering voor de manier waarop je dingen hebt gedaan! In mijn gedachten blijf je dat kleine drukke mannetje op wie ik vroeger graag paste en een jongen voor wie ik veel bewondering heb.

Een dikke knuffel Francis

Ashley, "de schrijfster "...., klasgenoot/vriendin van Ralph

Do not stand at my grave and weep

I am not there; I do not sleep.

I am a thousand winds that blow,

I am the diamond glints on snow,

I am the sun on ripened grain,

I am the gentle autumn rain.

When you awaken in the morning's hush

I am the swift uplifting rush

Of quiet birds in circled flight.

I am the soft stars that shine at night.

Do not stand at my grave and cry,

I am not there; I did not die.

- Mary Frye

Vanmorgen nam heel VWO5 plaats in de aula in afwachting van het jaarlijkse kletspraatje. Dit jaar begon het echter anders dan voorafgaande jaren. Ik had het al wel verwacht - had het misschien ook wel een kwalijke zaak gevonden als het niet werd gedaan - maar toch was ik er niet echt op voorbereid. Meneer de Groot begon

te vertellen over Ralph en dat Ralph overleden was in de vakantie. Terwijl hij dat deed voelde je de sfeer veranderen. Voor de mensen die het nog niet wisten was het een schok (ook al heb je hem niet gekend, ik kan me voorstellen dat het een schok is) en voor de mensen die het wel wisten was het even slikken. Tranen verbijten? En de gedachten die boven kwamen drijven? Ik kan niet voor de anderen spreken, maar naast heel veel verdriet was er toch ook weer die onmacht. "Hij had er hier verdomme bij moeten zijn, ook moeten beginnen aan een nieuw schooljaar, samen met ons."

Maar Ralph is er niet. Dit schooljaar niet, volgend schooljaar niet en ook het jaar daarna niet. Zo is het en zo blijft het. Toch wil ik hierbij de uitspraak "Ik ben pas dood, als jij mij vergeten bent" gebruiken.

Ralph was er vanmorgen niet bij op de manier zoals we dat allemaal het liefst gewild zouden hebben, maar toch is hij samen met ons aan een nieuw schooljaar begonnen.

....Mijn vriend waar ik alles aan kon vertellen en bij wie ik in moeilijke tijden terecht kon. Een vriend van wie ik altijd zal blijven houden. Ik zal je nooit vergeten. En als er een hiernamaals is hoop ik je snel te zien, tot gauw, want het leven is korter dan je denkt.

....Ik weet nog dat ik een weddenschap met je sloot, over wie er bijdehanter kon doen tegen Mr.R. Ik won de weddenschap en kreeg elke dinsdag een bigmac van je, voordat we naar Gym gingen. De bigmacs zal ik niet missen, maar jou wel.....

....Ik hoop dat je mij zaterdag gehoord hebt, ik vind het vreselijk dat we nu zonder jou verder moeten. Onze klas had vanaf de eerste klas al een hele hechte band, deze band is alleen maar hechter geworden en nu mist er gewoon iemand. Ik zal je vreselijk missen.....

...Heel lang geleden, toen we jonge onschuldige lieve kindjes waren, kreeg ik van jou een ketting. Deze ketting zal ik voor altijd bij me houden, het klinkt een beetje raar maar op het moment dat ik dit schrijf heb ik de string aan die jij mij voor mijn 14e verjaardag gaf.....

....ondanks dat je het zelf heel zwaar had was je er altijd voor me en vroeg je altijd hoe het met me ging.....pas goed op mijn beertje en vergeet niet wat ik tegen je gezegd heb...I love You...

....Weet je nog het eerste schoolfeest van jou en Shannon ? Je moeder kwam dol enthousiast Shannon ophalen en ons huis binnen "stormen". Ze had haarverf meegenomen en ze verfde jouw mooie blonde haartjes blauw en die van Shannon rood. Rond elf uur kwamen jullie weer thuis en begonnen te klagen dat het een saai

feest was. "er was alleen sinas en cola"!! riepen jullie. Dat was mijn eerste kennismaking met jou en kreeg het gevoel dat jij en Shannon erg goede vrienden waren voor de rest van jullie leven.....

...later kreeg ik te horen dat het niet goed met je ging. We zijn toen met z`n allen naar het AMC gegaan om je op te zoeken. Toen we in je kamer stonden om je te "vermaken" kreeg je het voor elkaar om het anders te doen. Je was juist ons aan het vermaken. We hebben daar gewoon anderhalf uur gezeten. Het was heel erg gezellig.....

...Ik ken je al sinds het 1e jaar. Jouw vrolijkheid eromheen raakte mij al vanaf het begin. Ik heb eigenlijk nooit bij jou in de klas gezeten maar we hebben vaak gepraat. Jouw doorzettingsvermogen is groot geweest. Bij elke tegenslag had jij wel weer een antwoord, de laatste maanden sprak ik je alleen nog op MSN. Je was heel vrolijk, optimistisch en alles ging goed.....

...mijn eerste ontmoeting met Ralph was op de tennisbaan, meteen was het duidelijk dat hij geweldig om kon gaan met mensen. Iedereen kon het goed vinden met Ralph en ik kan mij dan ook niet voorstellen dat iemand Ralph niet aardig zou vinden of vervelend om in de buurt te zijn. Toen ik hoorde dat Ralph bij mij in de klas zou komen was dat geweldig nieuws.....

...vaak was je niet op school, maar de dagen dat je er was, was het erg gezellig. Zoals we wel lol hadden bij Duits, dat jij aan ons altijd de antwoorden vroeg of dat jij aan ons juist de verkeerde antwoorden gaf...dat was altijd wel grappig. Toen het niet zo goed met je ging vonden we het erg moeilijk om daar met jou over te praten.....

....Wij konden Ralph niet persoonlijk, vanaf het einde van de Londen reis kwamen we er achter wie hij was en hoeveel vrienden er achter hem stonden...ook al konden we hem wat minder dan de rest toch volgden we regelmatig zijn site om op de hoogte te blijven....Het blijft natuurlijk verschrikkelijk als iemand dit allemaal meemaakt, vooral omdat hij bij ons op school zat, dezelfde leeftijd en dat zet je wel heel erg aan het denken....

...Ik heb nog nooit iemand ontmoet die onder zulke omstandigheden nog zo positief kon leven. Je kwam als het even kon nog gewoon naar school en deed je ding. Aan je ziekte dacht je dan niet of misschien ook wel, maar die indruk wekte je niet. Nooit wilde jij zielig gevonden worden, en nooit zat je te wachten op medelijden van anderen. Jij keek alleen maar wat nog komen zou. Van jou en je manier van leven heb ik heel veel geleerd en ik zal je ook nooit vergeten.....

....Wat ontzettend oneerlijk, dat is het eerste wat bij me opkomt ! De grootste vechter van iedereen. Nooit gedacht dat er zo een einde zou komen, heel stiekem klampte ik, en volgens mij iedereen, me vast aan een wonder dat moest

geschieden. Al die jaren op de basisschool en het Nieuwediep komen omhoog, vooral leuke momenten . p.s. ik zal je nog een keer verslaan met x-boxen !!!!

.....Ik herinner jou als een hele lieve en vriendelijke jongen...Ralphie, je bent altijd een bikkell gebleven en je hebt de moed nooit opgegeven. Ik vraag me af waarom dit moest gebeuren.....

....ik kan nu alleen maar aan je denken, hoe je bent, wat we samen hebben meegemaakt. Altijd Ralph, altijd van die flauwe, maar toch leuke grapjes, en altijd (zucht) die glimlach op je gezicht.....dat zal ik zeker nooit meer vergeten.....en dan die herinneringen van de basisschool.....en wat was je ook echt jongen hé, zo wilde je bij mij thuis op mijn kamer ook mijn ondergoed la gaan onderzoeken, terwijl ik naar w.c. moest....

.....ik heb er ook heel veel spijt van dat ik in de periode dat Ralph voor zijn leven streed, ik niet nog een keer ben langs gegaan, ik durfde gewoon niet, dit vergeef ik mezelf nooit meer, want nu is het te laat.....het is ook niet eerlijk dat jij nu weg bent, je had nog een heel leven voor je.....Ralph je bent en blijft altijd een topper die ik niet zal vergeten....

....Ralph staat gelijk aan kracht en doorzettingsvermogen, al vanaf de eerste bijzonder, maar gesteund door iedereen. De vele kaarten die je heb ontvangen, van al die lieve klasgenoten, dat kan nu tot ieders grote spijt niet meer.....

....ik weet nog goed hoe we elkaar hebben leren kennen. We kwamen tegelijk op school en zeiden meteen dat we weer vakantie nodig hadden. Daarna was het meteen: Hé, zullen we naar de Dekamarkt ? terwijl we ons nog niet eens aan elkaar voorgesteld hadden. Fijne dingen bracht Ralph met zich mee door zijn enthousiastheid. Ik werd gewoon vrolijk van hem....

...altijd opgewekt en vol goeie moed overal weer voor de volle 100% tegenaan. Alles met een lach of op z`n minst een twinkeling in je ogen van ondeugd. Veel gelachen, ook met tegenslagen, maar toch zoveel kracht en energie. Ik hoop dat jij nu je verdiende rust zal krijgen.....

....als ik denk aan de tijden op school en de keren bij jou thuis dan koester ik allemaal mooie herinneringen. We kwamen bij je thuis om school verhalen te vertellen en te roddelen over leraren. Ook kwamen we een middag om gewoon spelletjes te spelen en alles even te kunnen vergeten wat er om ons heen gebeurde.....

....Ik leerde je dit jaar pas kennen....je kwam bij mij heel zelfverzekerd over en ik merkte er niks van dat je die rot ziekte had. Je was ook af en toe bijdehand in de klas en dat maakte ook een gezellige sfeer in de klas. Je was sterk en positief en ik wou dat ik dat ook wel was, Ralph ik zal je heel erg missen.....

.....dit is niet in woorden uit te drukken...Je hebt geknokt voor elke dag. Je was altijd sterk en vrolijk. Toen ik je in het begin van de 3e leerde kennen vond ik je een leuke jongen. Je was altijd vrolijk en liet er weinig van merken dat je ziek was. In de 4e kwam ik bij je in de klas en werd onze band sterker je zal altijd in mijn hart blijven, ik zal je missen.....

.....ik ken je best al lang van TVJ maar dit jaar heb ik je pas echt goed leren kennen en met mijn eigen ogen gezien wat voor bikkelaar je bent. We hebben heel wat lol gehad, bij CKV toen je in een rok rond liep, je lachte er zelf het hardst om, was wel erg gezellig bij CKV, altijd !

...Op Nathalie`s verjaardag hebben we ook echt gelachen, je was best aangeschoten en maar volhouden dat je hond Iris heette he!, na een tijdje hebben we je maar water-cola gegeven i.p.v. malibu-cola, maar ja , dat wou je niet opdrinken. Je verzoonde ook dat je heel veel vriendinnen had door heel Nederland die allemaal bloedmooi waren hihi.....

...Ralph, degene die voor mij nu een begrip is geworden voor kracht en doorzettingsvermogen

Raph, degene die grappig was en altijd rare dingen uithaalde

Ralph, degene die ervoor zorgde dat onze klas een speciale band had

Ralph, de jongen die er nu niet meer is, we zullen je nooit vergeten...

.....Met z`n allen hadden we altijd lol en vooral met Latijn.

...toen we over gingen naar het Molenplein ging het heel goed met je. Je was vaker op school en dan kwam je altijd even naar me toe om te vragen hoe het ging op school....

....ik ben nog een paar weken geleden bij je thuis geweest, je was lekker aan het gamen met de jongens...

....Vanaf het begin af aan vond ik je al een leuke jongen. Je was spontaan, aardig en kwam leuk uit de hoek. Ook al was je ziek, je klaagde nooit en dat maakt jou zo bijzonder. Je stond altijd voor alles en iedereen open en keek altijd vrolijk. In de lessen was het ook altijd leuk met jou, de grootste lol tijdens natuurkunde en CKV!, zelfs toen je een rok aan moest bij CKV lachte jezelf het hardst. Zulke momenten zullen me altijd aan jou blijven herinneren. Ik ben blij dat ik jou heb leren kennen, ik zal je nooit vergeten.....

....net als toen we naar Luxemburg gingen. Wat wou je graag mee toen, en het lukte ook nog. Je was wel een beetje kaal van je kuur, maar dat wist je een goed

plekje te geven, en kon er zelfs grapjes over maken. Ik weet nog heel goed dat je je pet afdeed en ging zingen : ...daar is Gabbertje !!!!!

...En toen kwam de Theo Rijnten prijs, waarbij het alleen jou lukte om de hele klas achter je te hebben staan met spandoeken. Flappie noemde we je, want je oren kwamen zo leuk onder je pet vandaan. Elke keer als iemand het zei riep je weer: Nou hou, echt niet !.....

...Ralph, van de 1e t/m 3e klas heb ik je meegemaakt op het Nieuwediep. Altijd samen met Shannon en Tom. Lieve Ralph aan je vechtlust en positieve instelling heeft het niet gelegen. Ik zal je nooit vergeten.

...Die eeuwige lach, nooit een traan,
zulke gedachtes over jou blijven bestaan.

Je was zo sterk in je gevecht,
door bekenden en onbekenden werd je bewonderd.

als je er nu wel was of niet, toen en ook nu ,
zit je nog steeds bij ons in de klas.

.....toen ik je leerde kennen had je die rot ziekte al, maar aan je gedrag was nooit iets te merken. Altijd was je vrolijk en zo zal je dan ook in mijn hart blijven bestaan als een lieve maar vooral ook sterke jongen. Ik zal je missen lieve Ralph.

...Altijd opgewekt en een glimlach op je gezicht. Slim was je zeker ook wel...ik weet nog in de toetsweek dat je je Engelse woordjes niet had geleerd maar toch een hoger cijfer als mij haalde

...ik moest een week blokken en jij maar een paar uur.

...Het leukste aan jou was dat je altijd zo opgewekt , bijdehand en recht voor z`n raap was, gewoon altijd zeggen wat je ervan vond , prachtig !!!,

...Ik zal je missen, je was een lieverd, een kanjer....

...dit is dan mijn laatste brief aan jou. Ik had gehoopt dat ik er nog een aantal mocht schrijven.

En van onze afspraak is ook niets gekomen: samen beter worden !. Maar één ding is zeker in orde gekomen en dat is jouw wens voor mij dat het met mij goed zou gaan. Dat typeert jou helemaal " Eerst die ander en dan ikzelf !".

Je vrienden en klasgenoten hebben het zo goed onder woorden gebracht. Ze vinden je inderdaad een bikkel. En ze zien je als een voorbeeld hoe je met je ziek zijn bent omgegaan.

Ik heb uit hun stukken kunnen opmaken hoe je was in de klas, op feestjes en op de tennisbaan. Jongen, we zullen je met z`n allen missen, maar het ook nog héél vaak over je hebben.

Ralph, bedankt dat ik je heb mogen leren kennen en hou ons in de gaten daarboven en o ja, Broer Freek blijf ik "coachen" hoor !.

Dag Ralph,

....herinneringen aan Ralph. Niet zomaar zo gemakkelijk te verwoorden. Bepaalde dingen blijven je bij. De eerste kennismaking/opname. Ziek, dapper, optimistisch, niet in een rolstoel willen zitten (dat doe je niet als je 12 bent) Helaas binnen 24 uur bleek het niet zomaar een griepje te zijn. Incidenteel het Gemini, afleiding zoeken in video, kaarten. En altijd dat optimisme en die strijdbaarheid. Ook na de grote tegenvaller na 1,5 jaar. De leukemie weer terug!.....

...Vechten, dat is Ralph blijven doen, tot het allerlaatste moment toen bleek dat er niet te winnen was.....

...zelf vuurwerkbommen maken, Freek en Ralph hadden sterretjes, zakjes buskruit, stukken PVC, noem allemaal maar op.....

....Ralph en ik probeerde voor de zoveelste keer een stuk vuurwerk aan te steken. Totdat we opeens een schijnwerper op ons kregen gericht, inderdaad...de politie. Freek en Jente wisten niet hoe snel ze weg moesten komen, en ik zei tegen Ralph, we lopen zo door het steegje naar huis. Dus zo gezegd zo gedaan. Ralph en ik liepen door het steegje alsof er niets aan de hand was. Wij waren na 2 minuten thuis, gingen beetje t.v. kijken, pas na een half uur kwamen Freek en Jente, zij hadden zelf hun jassen omgedraaid om zo onopvallend mogelijk te blijven.

....Freek sr, en jij waren er ook en jouw jongens waren zo heerlijk aan het spelen met de hond. De ober riep dat jullie tafel klaar was en jij riep Freek en Ralph, jullie zagen er zo gelukkig uit.

Freek en Ralph kwamen bezweet en met een rood hoofd aan van het spelen met elkaar. Eigenlijk hadden ze helemaal geen zin om te eten want ze speelde zo lekker in het zand en met de hond.

....de vrienden vertelde dat Shannon en Ralph bij de Macdrive iets aangeschoten op de fiets een hamburger bestelde, en het ook kregen. De mensen zagen pas later dat ze op de fiets waren, toen ze de hamburgers gingen ophalen bij het afhaalpunt waar eigenlijk alleen de auto`s komen !!!!!

...maar tot twee keer toe werd Ralph vlak voor de finish, zelfs na de finish onderuit gehaald, de 3e keer kreeg hij niet eens een kans. Onbegrijpelijk, ongelooflijk, maar het is zo. Hij heeft er alles aan gedaan, alles voor over gehad, maar `t mocht niet lukken, uiteindelijk kon zelfs hij `t niet winnen. Vreselijk dat Ralph is " weggevlogen ".....Pracht kerel !

.....waar is die afgelopen periode dan nog goed voor geweest? Ik heb begrepen dat Ralph nog een aantal " mijlpalen " heeft gehaald, dat is belangrijk. Ralph zal een liefdevolle plaats in jullie hoofd houden, zoals ook in de mijne. Zijn eigenheid, zijn individualisme, z`n droogheid herinner ik me

...weet je nog.....die dag dat jij in een simulator mocht vliegen op de Kooy...`s ochtends voelde je je niet zo goed, maar je wilde zo graag vliegen dus je ging wel.....wat was het mooi om te zien hoe blij je was, en jouw gezicht op het moment dat je de simulator instapte, dat zal ik echt nooit meer vergeten.....

...Je zult nooit helemaal weg zijn, weg ben je pas als de mensen je vergeten zijn, Ralph ik zal jou in ieder geval nooit vergeten

.....bedankt dat ik jou heb mogen leren kennen, die bikkel, rust zacht.

.....tijdens de wiskundeles. Achter ons zitten Ralph en Shannon. Trokken ze niet de hele tijd aan ons haar en wezen ze vervolgens heel schijnheilig naar elkaar, dan wisten ze wel iets anders om de meisjes voor hen te pesten !!!!!

...en dan zei Ralph: moet ik je even helpen Rebecca.? En Ralph is daarin eigenlijk niet veranderd, altijd heel behulpzaam..en natuurlijk proberen iemand op z`n gemak te stellen...zoals mij.

Als ze zaten te x-boxen...hij deed een filmpje op..of liet me tv kijken. Nooit....maar dan ook nooit heb ik me verveeld.

Ikzelf heb Ralph niet gezien als een normale neef..(en dat kwam niet alleen omdat hij ziek was) voor mij was het altijd een bijzondere neef....zo`n hele lieve.....

....soms is het leven zo oneerlijk...zoals vandaag, toen ik las dat Ralph, 16 jaar, de strijd tegen de leukemie heeft verloren. Zo dapper, zo hard gevochten, maar helaas, het mocht niet baten.

Gelukkig heeft hij nu rust en heeft hij geen pijn meer en is hij op een veeeeel betere plaats nu, maar wat zullen zijn ouders, broer en familie hem missen!

Zelfs ik, ik ken hem niet eens persoonlijk, maar via via, voel zo`n leeg gevoel. Wat een bijzondere jongen was dat, hoe dapper, hoe strijdbaar, zo positief, echt

werkelijk nooit opgegeven, hoe slecht de berichten ook waren. Ralph we missen je nu al! Rust zacht.

.....last Saturday one of my classmates got into a coma and he died last night. He had Leukemia.....

I wish I had know him better, but it`s too late for that now, I feel so helpless right now....

.....Ralph waarom, als ik de foto zo zie, en zoals vanmiddag waarom zo snel ? ik wil, zou zo graag, nog een keer tegen je gamen, gewoon voor de fun, altijd opgewekt en nu weg...Ralph, bikkel, je was me er één, voorbeeld voor iedereen....het 1e "shotje" vandaag en gister was voor jou, dat weet je als geen ander.....niemand was als jij, zo ziek maar toch altijd blij !

Lieve Ralph

Ralph, de strijd heb je nimmer opgegeven

Zelfs niet toen het einde werd verwacht

Je bleef vertrouwen hebben in het leven

Vol geloof, hoop en kracht

Ralph, je toekomst werd verleden

Heel dierbaar en speciaal

Want zoals jij hebt gestreden

Blijft een onuitwisbaar verhaal

Ralph, er is zoveel wat je ons hebt gegeven

Een voor altijd blijvende herinnering

Aan alles wat we met jou mochten beleven

We blijven vol bewondering

Ralph, je bent van ons "weggevlogen"

Naar "een wereld zonder pijn "

Jouw leven hier was te kort bevlogen

Maar...eens zullen we weer samen zijn.

Ik zag dit gedichtje, en na het lezen van zijn monument deed het mij aan Ralph denken,

Kind

heel kind

met je gebreken

lief kind

met je boosheid

kwetsbaar kind

met je pantser

zelfstandig kind

met je afhankelijkheid

ontwikkeld kind

met je stagnaties

blij kind

met je verdriet

vertrouwend kind

met je wantrouwen

dromend kind

met je realiteit

bijzonder kind

gewoon tussen de anderen

je mocht er zijn

voor iedereen

elke dag

Enkele Reacties n.a.v. Ralph`s verjaardag 17 jaar !!!!!!!

Hallo Lieve familie,

Morgen 17 jaar geleden zo veel blijdschap en geluk. Nu zo veel pijn en verdriet. 17 jaar waarin zo veel is gebeurd en zo veel herinneringen zijn. Wat gun ik het jullie morgen, ondanks deze zware, moeilijke en pijnlijke dag vol gemis, dat de mooie, leuke herinneringen mogen overheersen.

Ik ben in gedachten bij jullie en wens jullie heel veel sterkte toe.

...Kwou eventjes laten weten dat ik morgen aan jullie denk.. Ik ben zelf natuurlijk vandaag jarig.. en ralphje morgen.. We hebben daar nog alleen wat grappige momenten om gehad.. Als ik dan jarig was en tegen hem zei haha nu ben ik lekker ouder.. En dan zei hij weer.. Nouw ehen jij ben lekker een oude taart.. Nouja sterkte morgen..

..Weet dat het gastenboek hier eigenlijk voor is...maar wilde je even op deze manier een hart onder de riem steken.

Ik wou dat ik jullie kon feliciteren met de verjaardag van die Bikkel die vandaag 17 zou zijn geworden.....toch feliciteer ik jullie wel met het feit dat jullie 17 jaar geleden een prachtige zoon op de wereld hebben gebracht. Jullie hebben goed werk afgeleverd zeg maar Je mag absoluut trots op hem zijn. Maar ik weet dat jullie dat ook zijn. Je hebt weer iets prachtigs gemaakt van het fotoverhaal. Ik heb absoluut bewondering voor jullie.

Het is en blijft een rot-dag. Je schreef of er op deze dag meer aan Ralph gedacht zou worden dan op andere dagen....kan je wel vertellen dat ralph zijn foto op mijn bureau staat en dat er dus geen moment voorbij gaat als ik achter de comp zit, of huiswerk zit na te kijken dat ik even naar jullie knul kijk. Tegenwoordig blijft het droog als ik naar hem kijk, maar op zo'n dag als vandaag houden weinig mensen het droog denk, als ze weer even aan Ralph denken....

3 maanden, zo lang maar ook zo kort nog.....

Ik wens jullie heel veel sterkte vandaag.

....Het gemis zal op een dag als vandaag niet heftiger zijn dan op andere dagen. Heftiger kan niet. Toch is het een bijzondere dag. Ralph hoorde vandaag gewoon 17 te zijn geworden.

Heel,heel veel sterkte en een dikke knuffel. Ook voor de Freken.

Ik denk aan jullie

Over vandaag:

Het was al die jaren zo'n gewoonte van me geworden: even een belletje 's ochtends, ook al kwamen we niet meer op de verjaardagen van de kinderen. Even een gelukwensje en praatje, even laten weten dat je toch aan die dag denkt.

Hoe anders (en toch ook hetzelfde) was vandaag. Vanochtend was het zo stil buiten tot iets voor elfen de kerkklok van de St. Nicolaaskerk luidde. Dat klinkt dan ook zo plechtig en je denkt dan aan Ralph.. Ook later boven de zee kant een helikopter... kortom op heel veel momenten vandaag aan hem gedacht en aan jullie natuurlijk.

De sombere gedachten worden wel hier en daar verdreven als ik je deel 4 lees over een rollend en tollend blond ventje...

De eerste "nooddag" zit erop.

Alle eerste dagen, de verjaardagen, feestdagen, ziekte dagen etc.....het blijven rotdagen.

Je moet er doorheen en je worstelt je er doorheen, maar toch.....

Je benjamin ben je kwijt en kun je niet meer tegen je aandrukken.

Het blijft voor jullie allemaal een verschrikkelijk gemis. Het zal ook altijd als een rode draad

door je leven lopen, je wilt en je zal Ralph overal bij blijven betrekken.

In gedachten of je vertelt het over hard, hij zal in jullie gedachten blijven. Voor altijd.

En dat moet ook, ook voor je man en ook voor Freek.

Ongetwijfeld heeft de familie jullie niet vergeten, ook voor hun blijft het een gemis.

Brief van een buurvrouw:

Voetballen op het veldje van Wierbalg 27..een lust voor het oog, een lekker joch van 6 á 7 jaar oud. Ralph en zijn broer Freek.....onze schoonzonen deden ook wel eens mee. Maar heel vaak waren Freek en Ralph samen op het veldje te vinden.

En dan de ijsperiode...heerlijk ijshockey op het ijs, gezellig druk.

Ik maakte dan warme chocolademelk en in bekertjes bracht ik dat naar het ijs, is immers dichtbij.....Ralph vond dat heerlijk en hij luste wel meer.....Patrick, mag ik nog een bekertje?...ja hoor, vraag maar op no.27.. Daar gaat de bel....staat Ralph.....mag ik nog een bekertje !!!!, ...natuurlijk mag je dat en ik loop meteen naar de keuken....dit zijn toch leuke momenten uit het leven van Ralph.....

Lieve Ralph,

De kerstviering op Molenplein 2006, Nicole, jouw klasgenoot en vriendin heeft daar een lied gezongen, gelukkig heeft Ashley deze link gestuurd, waarop te horen is hoe zij dat heeft gezongen....kippenvel....!!!!!!

<http://video.google.nl/videoplay?docid=-8283741317461681544>

No-One but You (Only The Good Die Young) - Queen (klik op de link)

A hand above the water

An angel reaching for the sky

Is it raining in heaven -

Do you want us to cry?

And everywhere the broken-hearted

On every lonely avenue

No-one could reach them

No-one but you

One by one

Only the Good die young
They're only flying too close to the sun
And life goes on -
Without you...
Another Tricky Situation
I get the drownin' in the Blues
And I find myself thinkin'
Well - what would you do?
Yes! - it was such an operation
Forever paying every due
Hell, you made a sensation
You found a way through - and
One by one
Only the Good die young
They're only flyin' too close to the sun
We'll remember -
Forever...
And now the party must be over
I guess we'll never understand
The sense of your leaving
Was it the way it was planned?
And so we dress another table
And raise our glasses one more time
There's a face at the window
And I ain't never, never sayin' goodbye...
One by one

Only the Good die young

They're only flyin' too close to the sun

Cryin' for nothing Cryin' for no-one

No-one but you

HEIMWEE

HET IS HEIMWEE,

DAT ZO ZEER DOET,

DAT ME DOET TERUGVERLANGEN.

DAT DE DAGEN VAN JE ZIEKTE

VAAK ZWAAR WAREN,

BEN IK NIET VERGETEN,

MAAR HEIMWEE DOET ME ZEGGEN:

JE WAS ER NOG,

IK KON JE NOG AANRAKEN,

IK KON NOG MET JE PRATEN.

HET IS HEIMWEE,

DAT ME TERUGVOERT

NAAR DE DAGEN

VAN GEBORGENHEID

EN DE DAGEN DIE

GEWOON WAREN,

DE DAGEN OVERVOL VAN GELUK

OOK AL HADDEN WE ONZE MISVERSTANDEN

EN WOORDENWISSELINGEN.

HET IS HEIMWEE

DAT ME TELKENS WEER

2008: JAARBOEK eindexamenklas van Ralph zijn klasgenootjes.....

Marieke Koenen

Nadine, Lisanne en Marieke

Time Flies..

In tegenstelling tot **gelukkig** vele van jullie zit ik op dit moment nog in de stress, stress die ik misschien zelf ook wel veroorzaakt heb, maar dat even ter zijde. Na 6 jaar in het **o zo** mooie, **stormachtige** en marinerijke Den Helder, is het ook eigenlijk wel genoeg geweest. Het diploma hebben de meeste van ons op zak, en we kunnen op naar een nieuw avontuur, een nieuwe opleiding, een nieuwe stad en vooral ook nieuwe mensen. Niet dat ik niet een top tijd met jullie heb gehad! Maar gewoon omdat een mens soms is toe is aan veranderingen, weg van het meeslepende leven hier, en tijdens het nieuwe er vaak nog eens aan terugdenken! We hebben volgens mij met zen alle wel genoeg meegemaakt namelijk.

Mijn eerste 3 jaar begonnen op het Nieuwediep, en daar hadden we een klas die ik nooit zal vergeten! Een naam waarvan ik verwacht dat die in dit jaarboek wel een aantal keer zal vallen, ga ik nu gelijk even gebruiken.. **Ralph**, ons flappie, onze held. Hij en nog een ander aantal nare gebeurtenissen maakte onze klas tot de klas hoe die was, en nog op het plein en daarna het lyceum, kon je van die **klasspirit** wel iets merken, de vaste kern die er nou eenmaal altijd voor elkaar was! De vele leuke momenten die wij gedeeld hebben, zoals met de uitreiking van de Theo Rijnten prijs waar wij als enige klas stonden met spandoeken, om onze Ralph aan te moedigen, en toch won hij niet, maar voor ons was hij wel een grote winnaar. De grote lol tijdens de lessen van Meneer Helvrich, en de pesterijen bij Meneer vonk, wat waren we ook schatjes.. Gelukkig konden we met zen alle verder, op naar het molenplein.

Het uitkijken op de dijk en wegdromen bij de zee werden nu een feit, andere leraren en ook de mensen van het **Etty**, toch duurde het niet lang of ook daarmee ging alles goed, en ook met hen raakte je bevriend. Het eerste schoolfeest, wouw je kon gewoon daar bier/wijn/breezer krijgen! Tot je favoriete lokaal in school, voor mij nog steeds die van Meneer geluk! En waarom, gewoon om het waanzinnige uitzicht. Het eerste jaar vloog eigenlijk voorbij, maar er gebeurde ook nare dingen. Ralph was weer ziek, de helikoptervlucht over de dijk, en iedereen die hem kon, had de grijs die hij op dat moment op zijn gezicht zou hebben al in zijn geheugen gegrift. Toen net de vakantie begon kwam het naaste nieuws, zijn strijd was nu echt gestreden, toen zaten we met een klein groepje in het stiltecentrum, herinneringen op te halen en verdrietig te wezen. Het jaar daarna begon raar, en iedereen was een beetje onwennig, maar vond uiteindelijk toch zijn plek. Dat jaar bleven er een aantal mensen zitten, en werden wij voorbereid op de veranderingen die we dit jaar hebben moeten doorstaan. Veel grote ergernissen, een protestactie op de klassenfoto, en zelfs nog een staking, hebben tot weinig geleden. Toch hebben we ons er doorheen geslagen en gaan we nu beginnen aan iets nieuws!

Marieke Koenen

dag lieve klasgenootjes van Ralph, dank dat jullie 4 jaar lang naast Ralph hebben gestaan....dank dat jullie hem niet vergeten zijn ...!!!

heel veel geluk en succes met jullie verdere studie, werk.....geniet van het leven, probeer er iets moois van te maken !!!!!.....